

نام بلد	ساخته	شیوه تضمین از تقطیع رایی عصری: باد شام						تاریخ و مکان
		درجه	دقیقه	دقیقه	دقیقه	دقیقه	طبقه	
۵۴	زیج	ل	ل	ا	ل	ل	ل	شیر و پودر گل
۵۵	اطوال	سا	سا	سا	سا	سا	سا	مرعش
۵۶	قياس	ن	د	س	س	س	س	فیضیه

او صاف و آثار حامه

شگر و بَسَّاس دو قلعه هستند بس استوار بر کوه . میانشان به قدر يك پرتاپ تیر فاصله است . در پائین آنها روایی جاری است . بستانها و میومعای بسیار دارند . و نیز مسجد جامع و منبر و رستاق . این دو قلعه میان آفطا^۱ کیه و فارمیه واقع شده‌اند ، تقریباً در نیمه راه ، در مشرقشان به فاصله يك میدان اسب پل کشفهان قرار دارد . پلی است مشهور . بازاری دارد که مردم در هر هفته در آن گرد می‌آیند . شگر و بَسَّاس در مشرق و شمال صهیون و در جنوب آفطا^۱ کیه هستند . و میانشان کوه هاست .

در «الباب» آمده است که : مَرْأَشْ شهری استاز شام . این حوقل گوید : حدث و مرعش دو شهراند از شام ، کوچک ولی آبادان . آب و کشت و زرع و درختان بسیار دارند . هردو ثفراند . ابوسعان گوید : طول حدث سب له و عرض آن لز له است . صاحب «العزیزی» گوید : میان مرعش و آفطا^۱ میل و میان آن و مخاضه العلوی بر نهر جیحان دوانده میل است .

صاحب «المشترك» گوید : فامیه را آفاميیه نیز گویند . به زیادت همزدرا اولش - شهری است کهن و این نام بر کوه آن نیز اطلاق شود . و نیز گوید که : فامیه قریبای است از قراء فهم ایصلاح از نواحی واسط . در «العزیزی» آمده است که : کوره افاميه را شهری بود بزرگ و کهن برس زمینی مرتفع . دریاچه ای دارد شیرین آب که رود مغلوب از میان آن می‌گذرد .

نام بلد	ساخته	شیوه از قسم‌های سردی، بادشام						نام بلد
		خوار	بردن	وقت	وجه	وقت	جهت	
۵۷	قیاس	سای	لدن	ن	از جهان	از جهان	بوزیر	به فتح شین نقطه دار و سکون یاء آخر حروف وفتح زاء نقطه دار و در آخرش راء بی نقطه.
۵۸	زیج	سای	لزو بی قوی لط	ن	از جهان	از جهان	کاف	به فتح کاف و سکون خاء نقطه دار وفتح تاء دونقطه فوقانی سیس الف.
۵۹	حقایق	سای	نه لدن	مه	از جهان	از جهان	جهان	به فتح حاء بی نقطه و می و الف و حاء در آخرش.
۶۰	اطوال	سای	ل	لد	مه	از جهان	کفر طبل	به کاف مفتوح وفاء مفتوح و سکون راء بی نقطه وفتح طاء بی نقطه سیس الف و باء بیک نقطه.

او صاف و اچهار عاشر

شیزر را قلعه‌ای است استوار . رو د عاصی از شمال آن می‌گذرد . در آنجا رو د عاصی از سدی موسوم به خَرْطَلَه که ارتفاع آن بیش ازده دفع است فرومی‌ریزد . شیزر را درختان و با غهای میوه بسیار باشد . بیشتر میوه اش انار است . صاحب «العزیزی» گوید : میان آن و حَمَة نه میل است و میان آن و حَمَص سی و سه میل . و از شیزر تا اصطلاح کیه سی و شش میل . بارویی از خشتدارد باسه دروازه . آب عاصی از کنار باروی شمالی آن می‌گذرد .

کَخْتَنَ قلعه‌ای است مرتفع و استوار . دارای بستان‌ها و روادی . میان آن و مَلَطِیَه دو روزه راه است . مَلَطِیَه در جانب غربی آن واقع است . یکی از ثغور اسلامی است ، در شمال شام . کَخْتَن در یک متزلی شمال حصن منصور است با اندک میلی به مغرب .

حَمَة شهری است کهن . نامش در کتب «اسرائیلیان» آمده است . از خرم ترین بلاد شام است . آب عاصی مشرق و شمالش را دور می‌زند . قلعه‌ای استوار و نیکو و بلند دارد . درون قلعه آسیاب هائی است که به آب می‌چرخد . و چهت آب کشیدن دولاب‌هائی بر آب عاصی نصب کردند تا بستان‌های خود را میراب کنند و نیز شرب مردمش از آن است . حَمَة شهری است کهن . نام آن در «توراة» آمده است . حَمَة و شیزر به کثرت دولابها مشهوراند .

كَفَرْ طَاب شهر کوچکی است . چون قریه‌ای . کم آب . در آن دیگه‌های سفالین‌سازندوبه جای‌های دیگر برند . کفر طاب قاعده‌ای است دارای ولایت و عملی . برداه میان مَعْرَة و شیزر است . در «العزیزی» آمده است که : مردم کفر طاب از یمن هستند . میان آن و شیزر دوازده میل است و همین اندازه است تا مَعْنَه

نام بلد	نام مأخذ	شیوه ایام آزادهای عسری: بادوشام	طول			عرض			اکتم			درجه			وقت			جنس		
			درجه	وقت	جنس															
۶۱	سلیمان	قياس	س	ا	ل	ل	د	ك	س	ا	ل	د	ك	س	ا	ل	د	ك	س	ا
۶۲	گرگز	زیج	ن	ل	ن	ل	ن	ن	ل	ن	ل	ن	ل	ن	ل	ن	ل	ن	ل	ن
۶۳	عنان	زیج	م	ل	و	ل	و	م	ل	و	ل	و	ل	و	ل	و	ل	و	ل	و
۶۴	عَرَة	اطوال	س	م	ه	ل	ه	م	س	م	ه	ل	ه	م	س	م	ه	ل	ه	م

ادعایت و اخبار عالم

سلمیه شهری است خوش . آبشن از قنات هاست . با غ های بسیار دارد . احمد کاتب گوید : سلمیه را عبدالله بن صالح بن علی بن عبدالله بن عباس بن عبدالله المطلب بن اکرم و فرزندان خود را در آن جای داد و اکنون فرزندان عبدالله در آن هستند . ابن حوقل گوید : سلمیه شهری است پر تعمت . بر جانب پادیه است و مردمش از «بنی هاشم» باشند . در «العزیزی» آمده است که : سلمیه بر کناره یا پانه شهری است پر آب و درخت و پر تعمت .

کتر کتر قلعه‌ای است استوار و پس بلند . فرات از فراز آن چون جویباری خردیله شود . بر جانب غربی فرات است . در زمان ما از بزرگترین ثغور شام به شمار است . نزدیک است به کخنا و در مشرق آن واقع شده .

بَهْسَنَا قلعه‌ای استوار است و مرتفع . بستانها و نهری خرد دارد . و نیز بازارها و رستاقی وسیع . در آن مسجد جامع و منبری است . شهری است پر تعمت و پر خیر . میان آن و سیواص شش روزه راه است . بهشت از قلاع تسخیر ناشدنی است . در مشرق و شمال عینتاب واقع است . و میان آن دو دو روزه راه است .

در «اللباب» آمده است که : «مَعْتَرَةُ النَّعْمَانِ» شهری است از شام . معنایی در «الأصل» یعنی «الأنساب» گوید : منسوب به معراج النعمان را . معنی گویند . زیرا معراج نام دوموضع است . یکی معراج النعمان و دیگر معراج نسرین . منسوب به تختین را معنی و به دومی را معنی گویند . ویشتر اهل علم این نکته را ندانند . من می گویم که : این مطلب را در «الأنساب» دیدم ولی در «اللباب» نیافرمت . صاحب «العزیزی» گوید : معراج النعمان شهر مهمی است ، آبادان و پرمیوه و شرب مردمش از چاه پائید .

نام بلد	آخوند	مشین از تکمیر از احیم نای عسری، بلاو شام	طول				عرض				ارتفاع				جذب	نمایم	
			ارتفاع	جهت	جهت	جهت	جهت										
۶۵	طیل	اطوال	ساده	نه	به	نه	نه	نه	نه	نه	نه	نه	نه	نه	از جهارم	از اعمال حلب	به فتح سین بی نقطه و سکون راء بی نقطه و کسر میه و سکون یاء دو نقطه تحتانی و سپس نون .
۶۶	راوندان	زیج	سب	لو	لو	لو	لو	از جهارم	از جند قیسرين	به راء بی نقطه بعد از آن ألف سپس دا و مفتوح و نون ساکن . و دال بی نقطه مفتوح سهس ألف و نون .							
۶۷	سپاه	قياس	سب	لر	لر	لر	لر	از جهارم	از اقصی داشم برساحل فرات	به ضم سین بی نقطه و فتح هیم و سکون یاء دو نقطه تحتانی و سین دوم بی نقطه والف و طاء بی نقطه در آخرش (اللباب)							
۶۸	گزنه	قياس	سب	ی	له	مد	ی	له	مد	ی	له	مد	ی	له	از جهارم	از قواعد قدیم شام	به کسر قاف وفتح نون مشدو و سکون سین بی نقطه و کسر راء بی نقطه سپس یاء دو نقطه تحتانی و در آخرش نون

او صاف و احیار فاسد

سرمین شهری است پر از درختان زیتون و دیگر درختان . آبی جز آنچه از پاران در آنکه رها گرد می آید ندارد . سرمین را ولایت و عملی است وسیع . شهر پر سمعتی ، بازارها و مسجد جامع دارد . بارو ندارد . میان آن و حلب یک روزه راه است . تسلیم در شمال آن واقع شده . سرمین در میان راه معمترة و حلب است .

راوندان قلعه‌ای است استوار و مرتفع بر کوهی بلند . چشمها و بستان‌های عمده دارد . وادی دارد بس خوش . روی خیرین از فرود آن می گذرد . در شمال غربی حلب است و در دو منزلی آن . و نیز در شمال حارم . خیرین از شمال به جنوب بر آن می گذرد و در دره‌وسیع میان کوهها به حارم می‌رسد . در این دره قریعتائی است و درختان زیتون بسیار . کورهای است از بلاد حلب و آن را جسمانه به خم جیم و سکون واو و میم و هاء گویند .

در «الملاب» آمده است که : سپاه از بلاد شام است . این حوقل گوید : سپاه ساحل قرات است . و پراین قیام است . جسر ممیج . هردو دو شهر کوچک و استواراند دارای مزارع آبی وغیر آبی . آشان از قرات است . سپاه در مغرب قلعه اشروم است در شمال حصن منصور . هریک تزدیک به دیگری است .

قنسین در آغاز اسلام مرکز تجمع سپاه مسلمانان بود . چنان که با وجود آن حلب را تام و آوازه‌ای نبود . این حوقل گوید : قنسین شهری است و کورهای را بدان تسبت دهد . ابو ریحان گوید : قنسین از دیار بیمه . این سعید گوید : از معمترة تا قنسین یک مرحله بزرگ است . قنسین قاعده‌ای از لشکر کامهای شام بود و چون حلب نیرومند شد قنسین رو به ضعف نهاد و ویران گردید . امروز قریه کوچکی است . در پایین آن روسته قرقیج جاری است و تپه قنسین مشرف بر آن است . از آنجا تا حلب یک مرحله سبک است .

ردیف	نام	بلده	ماخذ	شیوه تحریر از قبیرای عصری، یادشام						
				حول	عرص	دیلم	دیلم	درجه	وقت	حین
۷۲	عینتاب			زیج	سب	ل	لو	ل	زیج	سب
۷۳	قلعه آرزو			زیج	سب	ل	لو	ن	از چند قسرین	از چهارم
۷۴	پیره			زیج	سب	ل	لو	ن	از چند قسرین	از چهارم
۷۵	بابس قیاس سب م لو ز			زیج	سب	م	لو	ز	از چند قسرین	از چهارم

او صاف و انجار خانه

- عینتاب شهری است نیکو و بزرگ . قلعه‌ای دارد در صخره‌ها نسبت‌دار . شهری است پر آب و سبزه . قاعده آن ناحیه است . بازارهای بزرگ دارد که مقصد بازارگانان و مسافران است . در سمت‌علی شمالي حلب واقع شده . دلیل نزدیک به آن است و آن قلعه‌ای است ویران . نام آن در قتوحات جلاح الدین ایوبی و نورالدین آملح است . عینتاب در جنوب قلعه التروم است و سه مرحله با آن فاصله دارد . وهمین فاصله است میان عینتاب و بَهْسنا . عینتاب در جنوب شرقی بَهْسنا است .

قلعة التروم ورا ریض و با غهای میوه است . روایی دارد معروف به عربیان که از کوه می آید و در فرود قلعه در فرات می ریزد . فرات از پایین قلعه می گذرد . قلعه التروم قلعه‌ای است استوار و صعب . الملك الاشرف پسر الملك المنصور رحمهما الله آنرا از ارمن گرفت . قلعه التروم در بر جنوب غربی فرات است . با بیره از جانب مغرب یک مرحله فاصله دارد . در مشرق سهیساط است و در جنوب ترها و هر یک به دیگری نزدیک .

بَهْسنا قلعه‌ای است استوار و بلند بر کناره فرات در جانب شمال شرقی آن . وادی دارد معروف به وادی زیتون . در آنجا درختان و چشمه‌هاست . بازارهای توایع بسیار دارد . این سعید گوید : قلعه آن بر صخره‌ای است . و اکنون از شور اسلام است در بر ابر تاتارها . وفرضه‌ای است بر ساحل فرات . قلعه بیره در مشرق قلعه التروم واقع است در یک متله آن . بیره در مغرب قلعه نجم و جنوب غربی سر وج است .

بارلس شهری بوده مسکون . شهری کوچک بر کناره غربی فرات . این حوقل گوید : اختین شهرهای شام است از راه عراق . و آن فرضه فرات است . جهت مردم شام . رقه در مشرق آن است . در «العزیزی» آمده است که : از آنجا تا قلعه دوسر که اکنون به قلعه جعیتر معروف است - در مشرق فرات به پنج فرسخ است . در مغرب فرات رو به روی قلعه جعیتر سوزمین . صیغتین است که آن نبرد مشهور در آن واقع شد . از قلعه جعیتر تا رقه هفت فرسخ است .

خط نامه	شیوه احکم از احکم های عسری و باد شام						کاخن	نام	نام
	طول	عرض	افق	ارتفاع	درب	رتفع			
به فتح مهم و سکون قوی و کسر باء پك نقطه در آخرش جیم .	از جهنده قسرین	از جهنم	له	لو	سب	ن	قياس	نیز	۷۶
به راء بی نقطه مضمود صادی بی نقطه مفتوح سیس الف و بیدار آن فاء و هاء .	از جهنده قسرین	از جهنم	*	یه	لو	سد	قياس	رعایه	۷۷

او صاف و اخبار خانه

صاحب «الاتساب» گوید: متینج یکی از بلاد شام است. و یکی از «اکامره» که بر شام غلبه یافت آن را بنادر و منبه تامید و در آنجا آتشکده‌ای ساخت و مردی را به نام این دیندار از غرزندان از دشیرین باشد بر آن گماشت واوجه سلیمان بن عجالد فقیه است. پس متینج مغرب منبه است. برخی گویند عنبه نام آتشکده است که بر شهر تیز اطلاق شده. این حوقل گوید: متینج دریابان است. بیشتر مزارعش به آب باران است. جایی پر نعمت. من می‌گویم: قاتعاً و با غمای بسیار دارد. بیشتر درختانش توت است از جهت کرم ابریشم. بارویش طولانی است. بیشتر بارو و شهرش ویران است.

صاحب «المشتراك» گوید: رصافه نام عده‌ای از اماکن است. از آن جمله است همین رصافه معروف به رصافه هشام. و آن در بیانی است رو به روی حرقت. یک روزه راه از فرات دور است. من می‌گویم که: این شهر را دیدهام، کمتر از یک روزه با فرات فاصله دارد. صاحب «المشتراك» گوید: رصافه در جانب غربی است. و همو گوید که نیز رصافه قلعه‌ای است نزدیک مصباف و نیز در بلاد مغرب و بستانه و بغداد جای‌های است به همین نام.

ذکر جزیره هیان دجله و فرات

مصنف چون از ذکر بلاد شام فراخت یافت به ذکر جزیره پرداخت و آن بلادی است میان دجله و فرات.

برخی از مصنفان، بسیاری از دیگر بلاد فراقیه را چون رَحْبَة و غیر آن که در جانب دیگر فرات از بر شام واقع شده‌اند به سبب نزدیک بودنشان به جزیره، از بلاد جزیره شمرده‌اند.

جزیره - محدود است از طرف جنوب غربی به فرات از حدود بلاد روم . حد جنوب غربی آن در امتداد فرات عبارت است از مَلَطِيَه تا سُهیّسات تا قلْعَه الرُّوم تا بِيرَه تارو به روی مُنْجَ تا جائِس تا رَقَه تا قَرْقِيساتا رَحْبَه تا هِست تا آنْبَار . از آنْبَار ، فرات از حد جزیره خارج می‌شود و حد جزیره از آنْبَار به جانب قَكْرِيَه - که بر ساحل دجله است - می‌پیچد تا سِنْ تا حَدِيشَه تا مَوْصِل تا جزیره این عمر تا آمد . آنگاه حد جزیره از آمد به طرف مغرب می‌پیچد تا حدود آرمینیه تا حدود بلاد روم تا فرات تا مَلَطِيَه یعنی همانجا که آغاز کرده بودیم . بنابراین قسمتی از آرمینیه و قسمتی از روم در مغرب جزیره و قسمتی از شام و بادیه در جنوب آن و عراق در مشرق و قسمتی از آرمینیه در شمال آن

واقع شده است. جزیره مشتمل است بر دیار رجیعه و دیار مضر و قسمتی از دیار بَغْر.

ذکر مسافت جزیره - از آنکه دیار تا قُبْرِیت دو مرحله است از قُبْرِیت تا مَوْصِل شش روزه راه و از مَوْصِل تا آمِد چهار روزه راه و از آمِد تا سُمیّسات سه روزه راه و از مَوْصِل تا نصیبین چهار مرحله و از نصیبین تا رأس عین سه مرحله و از رأس عین تا رَقَه چهار روزه راه و از رأس عین تا حَرَان سه روزه راه و از حَرَان تا رَهَا یک روزه راه.

بر قعید - مهلهلی در کتاب خود موسوم به «العزیزی» گوید: از شهرهای جزیره است، بر قعید. و آن شهری است دارای بارو و بازارهای متعدد و تا جَلَدِ یازده فرسخ است و تا مَوْصِل هفده فرسخ.

صاحب «اللباب» گوید: جزیره را بلادی است و از آنهاست: مَوْصِل و سِنجار و حَرَان و رَهَا و رَقَه و رأس عین و آمِد و مَيَافارقین و دیار بَغْر. و همو گوید که: جزیره بلادی است میان دجله و فرات و بدین سبب است که آن را بدین نام خوانده اند و نیز تاریخی برای آن گرد آورده‌اند و اما جزیره‌دان عمر شهری است از شهرهای آن.

صاحب «المشتراك» گوید:

عَقْرُ الْحَمِيدِ يَه - به فتح عین بی نقطه و سکون قاف سپس راء بی نقطه. قلعه‌ای است بس استوار و مشهور در مَوْصِل و حَمِيدَه کوهی است از آن «کردان» در آن سرزمین.

عَقْرُ بَابِل - نزدیک کَربَلَاءَ است و از نواحی کُوفَه . بی‌دین مهلب این ایقونه در نزدیکی آن کشته شد.

حَانِي - از شهرهای دیار بَغْر، حانی است. و در «اللباب» حنا ذکر شده به فتح حاء و فون . و همو گوید که: حنا از دیار بَغْر است . این اثیر

نیز آن را اینچهین ذکر کرده و معانی آن را حنا نوشته و گفته سب
امروزه آن را حافی گویند، بروزن داعی.

دامان - در «اللباب» آمده است که دامان به فتح دال بی نقطه و دو
الف در وسطشان میم و در آخرش نون، قریه‌ای است در جزیره و منسوب
بدان را «دامانی» گویند.

شوش - از اعمال مؤصل است. در «المشتراك» به ضم شین نقطه‌دار
و سکون واو سپس شین دوم خبیط شده و گوید که: شوش قلعه‌ای است از
اعمال مؤصل. در میان کوه‌های شرقی دجنه، حب‌الرمان شوشی بدان منسوب
است. و شوش نیز مکانی است نزدیک به جزیره‌این عمر.

قلعه‌فتک - ابوالمسجد در کتاب «التمیز» گوید: قلعه‌فتک به فتح
فاء و نون قلعه‌ای است استوار اندکی بالای جزیره‌این عمر.

مجدل - صاحب «المشتراك» گوید: مجدل به فتح میم و سکون جیم
وفتح دال بی نقطه و در آخرش لام نیکوترین شهر است در خاور از نواحی
جزیره.

هکار - در «الأنساب» آمده است که: هکار به فتح هاء و تشبد کاف
و در آخرش راء بی نقطه بعد از الف، موضعی است و ناحیه‌ای است نزدیک
کوه، بالای مؤصل از جزیره. این‌الثیر در «اللباب» گوید: هکار ولايتی است
مشتمل بر قلاع و قراء از اعمال مؤصل.

کبیسه - در «اللباب» آمده است که: کبیسه به ضم کاف و فتح باء
یک نقطه و سکون یاء دونقطه تحتانی و فتح سین بی نقطه و هاء بلده کوچکی
است بـ کناره سماوه. در «مزبل الارتیاب» از ابوالمسجد اسماعیل مؤصلی
آمده است که: کبیسه نزدیک هیت است.

هیت - این حوقل گوید: هیت از بلاد جزیره است و این سعید و

ابوریحان تیز بواین رای هستند . ولی در کتاب «الاطوال للقرمن» آمده است که: هیت از عراق است . این حوقل گوید: در هیت آثار بنایی امیر المؤمنین ابوالعباس القاسم دیده شود . و خانه‌ای که در آن سکونت می‌داشت همانجا است . هیت شهری است دارای زرع و نخل و در مشرق فرات واقع .

زابین - این حوقل گوید: زابین نام دو رود بزرگ است که چون گرد آیند نصف دجله شوند . شعبه بزرگتر فرد خدیشه است . و سرچشمۀ هردو نزدیک کوه‌های آذریجان .

حصن مسلمه - از بلاد جزیره است حصن مسلمه . این حوقل گوید: این حصن از آن مسلمه‌یین عبدالملک بود . و در آن طایفه ای از «بنی امیه» می‌زیستند . آش از باران است .

عمادیه - از بلاد جزیره است عمادیه و آن قلعه‌ای است آبادان در سه منزلی شمال شرقی موصل . بر صخره‌ای از کوهستان بنا شده و در قیر آن نهرهای آب و بستان هاست . عمادیه در شمال اربیل است .

ئماقین - از بلاد جزیره است ، قریه ئماقین در مشرق دجله به کمتر از یک روزه راه . قریه ئماقین در شمال عمادیه است .

کشاف - از بلاد جزیره است ، کشاف . و آن قلعه‌ای است آبادان میان راب و شط . در نزدیکی مصب آن . در اطراف کشاف با غذا و چراگاه‌هاست ، کشاف در دو منزلی اربیل و جنوب شرقی موصل است .

نحوه خطه نامه	تئیین قسم از قسمهای هر فی، و ذکر جزئیه میان و جزو فرات						سازه ماحد	نام بلد	نام بلد
	طول	عرض	دوج	وقته	دوج	وقته			
	قیم	اقیم	حقیقی	حقیقی	حقیقی	حقیقی	حقیقی	حقیقی	حقیقی
به فتح سین بی نقطه و خم راه بی نقطه و سکون او و در آخر خش جیم (اللباب)	آن	آن	آن	آن	آن	آن	اطوال	سب	لو ن
به ضم راء بی نقطه و فتح ها و الف در آخر ش (اللباب).	آن	آن	آن	آن	آن	آن	اطوال	سب	لز م
به فتح قاف و سکون لام و فتح عین بی نقطه و جمیع به فتح جیم و سکون عین بی نقطه و در آخر ش راه بی نقطه.	آن	آن	آن	آن	آن	آن	اطوال	سب	ن له
							قياس	سب	ن لو ی

او صاف و اخبار فارس

سروجه شهری است ویران . صاحب «اللباب» گوید : سروج شهری است در تو اسخی خزان از بلاد جزیره ، میان آن و خزان یک روزه راه است . این معید گوید : سروج شهری است دارای آب و میوه بسیار . از آنجا انوارهای نیکو و گلابی و هل و به تیزد . سروج در فاصله پاندو زه راه در شمال شرقی بیره واقع شده .

رها شهری بوده بزرگ . کیسه‌ای عظیم و بیش از سیصد ویس از آن نصاری داشته ولی امروز خرابه است . صاحب «العزیزی» گوید : رها شهری است بزرگ از آن رومیان . در آن آثار عجیب است . از طرف شمال فرات به قلعه‌آلروم بردیک

جهیر را هوسیه می‌گفتند . منسوب به دوسر غلام نعمت‌الله مندر . چون نهمان او را بر شام حکومت داد ، قلعه مزبور را در آنجا بنانهاد . سپس ساخت الدین جهیر القشیری مالک آن دیار شد و مدت حکومتش آنقدر به درازا کشید که از پیری غایی شد . پس قلعه بلو منسوب گشت . جهیر را دوسر بود و هردو راهزن . چون سلطان ملکشاه سلجوقی ، به حلب آمد قلعه را از او بگرفت . من این مطلب را از قاصمی جمال الدین واصل نقل کردم . قلعه جهیر در زمان ما خراب است و در آنجا هیچ تعالیه‌ای نیست . جهیر در سرزمین جزیره بر کناره شمالی فرات میان رقه و بالس واقع شده بنای آن بر صخره‌ای است بلند و تسخیر ناپذیر .

نام جلد	ساده ماحد	تقويم دارالبلدان				تقويم دارالبلدان	
		موال	عرق	اعجم	عجمي		
دیج	دقیق	دیج	دقیق	دیج	دقیق	دیج	
٤	گردن	قياس سنج	ن	لز	از پهلوان	از دیار هضر	به فتح حاء بسی نقطه و تشدید راء بسی نقطه و در آخرش الف و تون .
٥	شمشاوه	زیج رسم	مه	مه	لز سنج	از پهلوان	به کسر شین نقطه دار و سکون میر و فتح شین دوم و الف و طاء بسی نقطه (اللباب)
٦	دیج دیده بیضا	اطوال قانون	ن	ن	لز سنج	از پهلوان	به فتح راء بسی نقطه و قاف و آنرا را فه نیز گویند. رافقه به فتح راء بسی نقطه و کسر هاء سیس قاف . (اللباب)

او صاف و اخبار طامه

حتران شهر بزرگی بوده است، اما امروز ویران است. صاحب «المشترک» گوید: حران شهر مشهوری است از دیار مُضمر - به ضاد نقطه‌دار - این حوقل گوید: حران شهر «صابین» است و سادنان هفله‌گانه ایشان در آنجا پاشند. در حران علی است و بر آن نمازگاه «صابین» که آنها بس بزرگ شمارند. «صابین» خود را به ابراهیم نسبت دهد. حران شهری است کم آب. درخت اندر دارد. صاحب «الغزیزی» گوید: جبل در دو فرسخی جنوب شرقی آن واقع است خاکش سرخ رنگ است. شرب مردمش از چشم‌هایی است که از خارج شهر به شهر جریان دارد. و نیز از چاههای است. حران و رقه از دیار مُضمر هستند.

صاحب «اللباب» گوید سه شاط شهری است از ثغرهای جزیره میان آبید و آن بر ت. این حوقل گوید: سه شاط ثغر جزیره است.

رقه شهر بزرگی بوده ولی در زمان ما شهر خرابی است بدون سکنه دارای بارو، برکاره شمال شرقی فرات است. این سعید‌غمبوبی گوید: نام رقه، بیضاء است و آن قاعده دیار مُضمر است از جزیره. و این حوقل گوید: رقه بزرگ‌ترین شهر دیار بکر است. در «اللباب» آمده است که: رقه شهری است بر ساحل فرات از دلار مُضمر و آن را رافقه نیز گویند. در «المشترک» آمده است که: رافقه شهری است بر ساحل فرات و آن همان رقه است. سپس گوید: رقه شهری است بر ساحل فرات و ربض آن را رافقه گویند.

نام جلد	س. م ماحد	بعین اخیر را بهمای عرفی: ذکر جزیره سیان و جزو فرات				ج
		عرض	طول	اقیم	عزم	
ج	د	د	د	د	د	د
۷	قانون سج مه لح .	از پنهان	تیل هوقل: از آمده	د	د	های غلا
۸	اطوال سد . لو ن	از دیار دیمه	تیل هوقل	د	د	راس عینی چاهی وردہ
۹	اطوال سد . لر نه	از دیار دیمه	تیل هوقل	د	د	مار دین

اد صاف و احیار عامه

در «اللباب» آمده است که : قاریقلا از دیار بکر است و منسوب بستان را قالی گویند. این خلکان در شرح حال اسماعیل بن قاسم قالی لغوی هلا از عمامه کاتب اصفهانی گوید که : قاریقلا همان ارزنروم است . و گوید : بلاذری را در کتاب «البلدان» مطلبی است بدین مضمون که : روزگاری امور روم پریشان شد و به صورت ملوک الطوايف درآمد . مردی از ایشان به نام ادمیناقس پادشاهی یافت . پس از مرگ او زنش به نام قالی به پادشاهی رسید و شهری بنادرد و آنرا قالی قاله یعنی احسان قالی نامید و تصویرش را بر دروازه‌ای از دروازه‌های آن کشیدند. پس قالی قاله در عربی قاریقلا گفته شد.

رأس عین در سرزمینی هموار است. این حوقل گوید: از آن پیش از سی می‌جوشد آب همه صاف و از این جسمه‌هاست که پیرخایسر به وجود می‌صانع صاحب «العزیزی» گوید : رأس عین را عین ورده نیز گویند . و آن تختین دیوار ربیعه است از جانب دیار پُسر و سرچشمہ خابور آنجاست . معنای در «اللباب» گوید : رأس عین از دیار بکر سرچشمہ دجله است این اثیر سخن اور ارد کرده و گوید : چنین نیست که معنای گوید چه رأس عین از دیار بکر نیست بلکه از جزیره است و دو روزه راه از ختران فاصله دارد و نیز سر آغار خابور است .. جله .

ما ردهین بر کوهی است که از دامنه تا قله آن دو فرسخ است . صاحب «اللباب» گوید : عاردهین قلعه‌ای است از بلاد جزیره . این حوقل گوید : کوه عاردهین نزدیک نصیبین است . از زمین تا قله این کوه در حدود دو فرسخ است و بر آن کوه قلعه‌ای است استوار و ناگنودنی . در آنجا مارهائی است که سم آنها از سه دیگر مارها نزدتر گشتد . در کوه عاردهین جواهر الزجاج یافته شود.

نام بلد	سال ماحد	تقويم زاده عربی و کشورهای میان دری و فرات			
		خوار	حروف	اقیم	عجم
دیج	وقت	دیج	وقت	حکیمی	عربي
عیناً هزار هیون	١٠	ابن سعید	سو	ل	ل
اطوال		رسم	سد	یه	ل
رجده قیاس سد ل تو	١١				
بفتح راء بی نقطه و فتح حاء بی نقطه و در آخرش باء پیک نقطه، (الطباط) من می گوییم، سپس هاء.					
هتایق قیاس سد ل لز	١٢				
بفتح هاء و تشديد تاء دو نقطه فوقاً مفتوح و سهی الف و حاء نقطه دار (مزيل الارتياح او امواي المجد)					

او صاف و انجار خانه

این سعید گوید: میافارقین قاعده‌دار بسکراست و چون نصیبین به فراوانی آب و بستان‌ها معروف . قبر سيف الدین بن حمدان آنحاست . این حوقل گوید: میافارقین میان جزیره و آرمهینیه است . برخی آن را از جزیره دانسته‌اند . صاحب «اللباب» گوید: میافارقین شهری است از بلاد جزیره در هزار بسکر و چون حرفش بسیار است برخی در نسبت از آن کاسته و فارقی گفته‌اند . فاصله متوصیل از میافارقین از راه قلعهٔ سیقا شش روزه راه است . و راه دیگری دارد دورتر که از مارِ دین می‌گذرد . از این راه هشت روزه راه باشد . میافارقین شهری است و بارویی از سنگ دارد . از حمام کوچکتر است . در شمال آن کوهی است و شهر در دامنه آن واقع شده . روود کوچکی دارد که با آن به مقدار ملک میدان اسب فاصله‌داده این روود از چشیده‌ای به نام حنبوص می‌آید . حنبوص در شمال غربی میافارقین است . این روود بستان‌هارا سیراب می‌کند و اندرون خانه‌ها می‌گذرد .

در «المشترک» آمده است که: «رَحْنَةُ مَالِكٍ بَنْ طُوقٍ تَغْلِبِي شَهْرٌ أَسْتَ بُرْ سَاحِلُ فَرَاتٍ، مَيَانٌ تَرْقَهُ وَعَانَهُ . مَالِكٌ بَنْ طُوقٍ مَذْكُورٌ اذْسَرْ دَارَانَ هَارُونَ الرَّشِيدِ يَوْدَ . گَوِينَدَ كَهْ اوَاوَلِينَ كَسِيْ اَسْتَ كَهْ آنَ شَهْرَ رَا سَاخْتَ . مَنْ مِيْ گَوِيمْ: رَحْنَةُ مَذْكُورٍ خَرَابَ شَدَهُ وَازْ آنَ آثَارِيْ كَهْنَ چُونَ مَأْذَنَهَ عَاءِيْ بَلَندَ وَغَيْرَ آنَ باقِيَ مَسَانَهَ اَسْتَ . پَسْ شَيْرَ كَوَهْ بَنِ اَحْمَدَ بَنْ شَيْرَ كَوَهْ بَنْ شَادِيَ صَاحِبَ حَصْنَ دَدْ جَنْسُوبَ آنَ دَوْرَ اَزْ فَرَاتَ رَحْنَةَ جَدِيدَ رَا سَاخْتَ وَ آنَ شَهْرَ كَوَچَكَ اَسْتَ دَدْ دَوْقَرْ مَعْنَى فَرَاتَ وَ قَلْعَهَ اَيَ دَارَدْ بَرْ قَلَى اَزْ خَاكَ . شَرْبَ مَرْدَمَشَ اَزْ قَنَاتِيْ اَسْتَ اَزْ نَهْرَ سَعِيدَ خَارِجَ اَزْ فَرَاتَ . اَمْرُوزَ رَحِيْهَ مَنْزِلَكَاهَ فَوَافَلَ عَرَاقَ وَسَامَ اَسْتَ وَ در این زمان یکی از تغور اسلامی به شمار است . صاحب «العزیزی» گوید: میان رحمه و قرقیسیا سه فرسخ است .

در «عریل الارتیاب» آمده است که: «هَتَّنَاخَ قَلْعَهَ اَيَ اَسْتَوارَ اَزْ دِيَارَ بَكَرَ .

نحوی عرق از قلم رای عربی: ذکر عجزه بیان دارد و فرات	نام	بلد	ردیف	حاجد		مکالم	
				عرق	ملوک	عرق	ملوک
عرقی	عجم	عجم	عرقی	ملوک	عرق	ملوک	ردیف
به حاء بی نقطه و صادبی نقطه سهس نون و آنگاه کاف و یاء دو نقطه تحتانی و فاء و الف .	اڑ بڑہ	اڑ بڑہ	لز لہ	لز لہ	سد سہ	اطوال	۱۳ حصن کھنکھا
به فتح قاف اول و کسر قاف دوم میانشان راء بی نقطه ساکن سپس یاء آخر حروف ساکن سپس سین بی نقطه، آنگاه یاء دو نقطه تحتانی و الف .	اڑ بڑہ	اڑ بڑہ	لو	م	سد سہ	قياس	۱۴ گورنمنٹ سما
به فتح دال بی نقطه و الف و راء بی نقطه و الف دد آخرش .	اڑ بڑہ	اڑ بڑہ	لز ی	لز ی	سد سہ	اطوال	۱۵ دارا
به کسر حاء بی نقطه و سکون یاء دو نقطه تحتانی و فتح زاء نقطه دار سپس الف و نون (الطباب)	اڑ بڑہ	اڑ بڑہ	لو	لز	سد سہ	قياس	۱۶ بڑا

او صاف و آنبار حامه

صاحب «اللباب» گوید: حسنکی به فتح حاء بی نقطه و سکون صاد بی نقطه و فتح کاف در آخرش فاء منسوب است به حسن کیفاء، همو گوید: و آن شهری است از دیار بکر. در «المشترك» آمده است که حسن کیفاء بر کنار دجله است. میان جزیره ابن عمر و متیا قارقین

قرقیسیا شهری است بر کنار فرات و خابور، نزدیک رقه. جزویین عبدها نه بجهلی در آنجا فرود آمده و در همانجا مرد. منسوب بدان را قرقیسانی گویند و گاه نون را حذف کنند و بجای آن یاه آرند. صاحب «العزیزی» گوید؛ قرقیسا شهری است در شرق فرات. و خابور که از رأس عین سور چشم می گیرد در نزدیکی آن به فرات می ریزد. قرقیسا شهر زیارت محیوب جذیمه الا برش است و جای آبادانی اه

دارا شهر کوهچکی است بر دامنه کوه در «المشترك» آمده است که: دارا شهری است بر دامنه کوهها ردين و این همانجاست که شاعر در باره آن گفته است: و لَقَدْ قَلَتْ رُثْرَلِيَّ بَنْ حَرَزانْ وَدَارَا أَصْبَرَى يَارَ حلْ حَنَى بَرَزَقَ اللَّهُ حَنَارَا وَ دَارَا نَيزْ قَلْعَهَايَ است استوار در کوه های طبرستان و نيز نام وادی است در بلاد بنی عامر و در باره آن گفته اند:

بلی فاذکر اعام انتجهناو اهلنا مدافع دارا والجناب تحيصیب

در «اللباب» آمده است که: بجزیران شهری دارد مخصوصاً در تحت قندق. حیزان در وسط کوه ه است. دارای آب جاری

او صاف و اخوار عاصمه

در «اللباب» آمده است که : مارکسین شهری است در جزیره بر کناره خاپور . صاحب «العزیزی» گوید : میان آن و قریقیسا هفت فرسخ است و میان آن و سنجار دوازده فرسخ .

ابن سعید گوید : نصیبین قاعده دیار ربعه است مخصوص است به گل های سفید و در آنجا گل سرخ نروید . گویند در شمال آن کوه بزرگی است که رودش از آن فرود می آید و بر بادوی شهر می گذرد و بستانها را سیراب می کند . نصیبین در شمال سنجار است . کوه نصیبین همان کوه جوادی است که کشتی نوح بر آن قرار گرفت . در «العزیزی» آمده است که نصیبین قصبه دیار ربعه است و رود آن رود هر ماس است و در آنجا کردهای کشنده باشد

ابن حوقل گوید دالیه شهر کوچکی است بر کناره غربی فرات . صاحب الحال معروف به ابن شاهه قومطی در آنجا گرفتار گردید . ابن قومطی در شام خروج کرده بود . دالیه بین ترحبة مالک بن طوق و بین عائدواقع شده . ظاهرآ از دیار ربعه باشد .

جزیره ابن عمر شهر کوچکی است بر کناره غربی دجله دارای بستانهای بسیار . یاقوت در «المشترك» گوید : جزیره ابن عمر شهری است در شمال موصیل و دجله چون هلالی گردید آن را فرا گرفته . و آن بر کنار غربی دجله است .

نام	بلد	سده	ماحد	مشیخ اخیر زانیم و مخفی، ذکر حجز برده میان دهد و خرات					
				طول	عرض	ارتفاع	جهت	دیج	ونعه
۴۱	قندیل	فیاض	سو	لو	ک	از پیمار در بیمه	از پیمار		به کسر میین بی نقطه و سکون نون و فتح جیم و الف دراء بی نقطه .
۴۲	کل اعفر	اطوال	سو	ک	لو	از پیمار	از پیمار		فتح الف دسکون هیین بی بی نقطه و فتح فاء سهس راء بی نقطه .
۴۳	کفر و قوچ	اطوال	سو	له	لز	از پیمار در بیمه	از پیمار		فتح کاف و فاء و سکون راء بی نقطه . سیس تاء دو نقطه فوقا نی مضموم و دواو ساکن و ثاء سه نقطه بعد از آن الف .
۴۴	قندیل	اطوال	سو	م	لو	ن	از پیمار	از پیمار	به فتح جاء پلک نقطه ولام سیس دال بی نقطه در آخر .
		قانون	سو	مع	له	له			
		رسم	سو	مع	لو	ک			

او صاف و اخبار هام

این سعید گوید: سنجار در جنوب نصیبین است و آن از نیکوتربن شهرهاست و کوه‌هایش از پر نعمت‌ترین کوه‌ها. این حوقل گوید: سنجار شهری است در وسط بیان و بینده تزدیک به کوهستان و در بلاد جزیره شهری که در آن خرم را روید جز سنجار نیست، یکی از مردم آن دیار نقل کرد که: سنجار به مرحله با موصیل فاصله دارد. سنجار در جانب غربی و موصیل در جانب شرقی است سنجار را با روئی است و شهر بر دامنه کوه است. شهری است چند معتره. قلعه‌ای دارد و بستانها و آب فراوان دارد. آبش از کوه‌های شمالی و نیز قنات‌ها است.

در «المشترك» آمده است که: تل اغفر قلمه‌ای است میان سنجار و موصیل یکی از مردم آنجا برای من نقل کرد که: تل اغفر را درختان بسیار است و در مغرب موصیل میان موصیل و سنجار واقع شده و به سنجار نزدیک‌تر باشد. میان سنجار و تل اغفر پنج فرسخ است و میان تل اغفر و بلند شش فرسخ.

و «کفتر توثا» در سرفمینی هموار است. بادرختان و رودهای بسیار. از دارا بزرگ تر است. صاحب «المشترك» گوید: کفتر توثا شهر کی است از اعمال جزیره و میان آن و دارا پنج فرسخ است.

بلند بلده کوچکی است بر کناره غربی دجله در «العزیزی» آمده است که: بلده بر ساحل دجله است و از آن تا موصیل شش فرسخ است. یاقوت در «المشترك» گوید: بلد شهری است بالای موصیل و میانشان هفت فرسخ فاصله است. در «الباب» آمده است که: بلد شهری است نزدیک موصیل و آن را بلد الخطب گویند. یوسف بن متی علیه السلام از آنجا بود و جماعتی از اهل علم به آن منسوب‌اند.

نام بلد	مأحد	تصویر اخیر زنجیرهای عرقی و ذکر خوازه بیان درود فرات			
		دول	عرض	اقیم	عجم
		دج	دقیق	دج	دقیق

به فتح حاء بی نقطه و سکون ضاد نقطه دار و در آخرش داهبی نقطه.

از
پرده
لهم

*

له

مه

سو

اطوال

حضر

موصل

آذربایجان

۲۵

به فتح ميم و سکون دا در و کسر صاد بی نقطه و در آخرش لام.

از
پرده
لهم

*

لو

ل

سر

اطوال

حضر

موصل

آذربایجان

۲۶

او صاف و اخوار حامه

در «المشتراك» آمده است که : حضر نام شهری است کهنه در بیان مقابله سکریت و اکنون ویران است . و این همان است که عدی هن زید در قصیده‌ای از آن یاد می‌کند :

وَأَخْوَاتِ حَضْرٍ أَذْبَنَاءُ وَأَذْرَقَ دِجْلَهُ تَجْبِيَ الْهَهُ وَالْخَابُورُ
شَاهِهِ مَرْمَأً وَجَلَّهُ كَسَا فَلَكَتْطِيرُ فَمِي ذَرَاهُ وَكَورُ
وَهُوَ گَوِيدَ كَهُ : حَضْرٌ نَيْزٌ مَوْضِعِي اَسْتَ مِيَانَ مَكَهُ وَمَدِينَهُ وَآنَ هَمَانَ اَسْتَ
كَهُ يَكَى اَزْ «هَذْلِيَانَ» اَزْ آنَ يَادَ كَرَدَهُ وَكَفَهُ اَسْتَ :
اَيَالِيَّتْ رَشْعَرِيَّهُ هَلْ «تَفِيَشْ بَعْدَنَ»
اَرْوَمْ وَآرَامْ وَشَابَهُ وَالْحَضْرُ'

متوصیل قاعده دیار جزیره است . و آن سر ساحل دجله و در جان غربی آن واقع شده . رو به روی موصل در ساحل شرقی دجله شهر نینوا است که اکنون ویران است . در جنوب موصل نزدیک خرابه‌های شهر اثور رود زاب اصغر در دجله می‌ریزد . یکی از مردم موصل برای من نقل کرد که : موصل در سرزمین هموار است دو باره دارد . ویران زمین دون باروی موصل از زمین دون باروی عشق در این زمان یعنی از دو ثلث شهر آبادان است . قلعه‌ای ویران دارد . فاصله موصل و میافارقین از راهی که از حصن گیغا می‌گذرد شش روزه راه است از راه عاردین هشت روزه . نینوا همان شهری است که پوئیس علیه السلام بر آن مبعوث شد .

نام جلد	سده ماحد	تقویم زار قلمهای عربی و ذکر جزیره هایان و جدرو فرات					
		طول بر	عرض بر	ارتفاع بر	برجه و قیمه	درج دقیقی	جتنی
۲۷ فیضونه بر ساحل فرات	اطوال	سرز	لک	لبع	له	از پیوه	از پیوه
۲۸ دقیقاً اطوال	سرز	ل	لد	ل	ل	از پیوه	از پیوه
۲۹ آمدیده بر ساحل دجله	اطوال	سرز	لک	لز	لز	از پیوه	از پیوه
۳۰ عائه اطوال سو ل دد	سرز	سو	ل	لد	لز	از پیوه	از پیوه

او صاف و اچوار خامد

حدیثه نام دو شهر است . یکی همین حدیثه که از بلاد جزیره است [بر کناره فرات ، زیر عانه و بالای آبیار] دیگر حدیثه موصیل . صاحب «المشتراه» گوید : حدیثه شهری است در چند فرسخی آبیار در میان فرات و آب بر آن محیط است . همو گوید که : این حدیثه را حدیثه النوره گویند . اما حدیثه موصیل در آنیم که شرح آن خواهیم پرداخت .

دقوق پنج روز راه از اربیل فاصله دارد . شهری است دارای بستانها هائی که از سکوه حمرین می آید . دقوق شهری است پر نعمت .

شهری است کهنه از دیار بیکر در غرب دجله با درختان و مزارع بسیار . این حوقل گوید : آمد شهری است دارای بارویی سخت استوار . شهری است پر نعمت . صاحب «العزیزی» گوید : آمد شهر بزرگی است . قلعه‌ای عظیم حارد از بارویی از سنگ سیاه بر آورده . چنانکه آهن در آن اثر نمی کند و آتش بدان زیان نمی رساند و آن بارو هم شهر را در میان دارد و هم چشمه‌های آب را . و نیز آمد را بستانها و مزارع بسیار است .

غانه شهر کوچکی است در جزیره‌ای میان فرات . در «اللباب» آمده است که :
غانه نزدیک حدیثه است این حوقل گوید : خلیجی از فرات آن را دور می‌زند .
این سعید گوید : شرابش در اشعار مذکور افتد . من می گویم از آن اشعار است
قول شاعر که گوید :

و عن شائنةِ ام من عرائشَ الخمر
و هل هو سوق بین جنتی ام جمر

ارعن بالِ ام عن لواحتك الاجر
و هل ما راه الموت ام حدث اثنوي

نام	عدد	ردیف	جیغین اخیر را تضمیم کنی همی؛ ذکر جزئیه بیان و جد و فرات					
			طول	عرض	اعرض	جهنم	جهنم	جهنم
ردیف	وخته	دج	وقت	جهنم	جهنم	جهنم	جهنم	جهنم
۳۱	شیوه ساحل دجله	اطوال	از بجزیره	از جهان	ل	ل	ل	ل
۳۲	جواز پیغام	اطوال	از بجزیره	از جهان	ل	ن	ل	ل
۳۳	سهرت [و به قبولی اسحیر د]	قياس	از دیار پیغم	از جهان	ل	ل	ل	ل
		به فتح حاء بی نقطه و کسر دال بی نقطه سپس یاه در نقطه تھاتی و ثاء سه نقطه و در آخرش حاء (المشترک)						

او صاف و اخبار حاصل

در «المشتراك» آمده است که: این خدیده را خَيْدِيَّة مَوْصِيل گویند. و آن شهری است بر کناره شرقی دجله نزدیک زاب اعلی و گفته‌اند که آن قاعدة بلاد مَوْصِيل بوده است. و اما خَيْدِيَّه‌ای که بر ساحل فرات است، ذکرش گذشت. صاحب «العزیزی» گوید: از زیر خَيْدِيَّة مَوْصِيل، زاب اکبر به دجله می‌ریزد. و میان آن و مَوْصِيل چهارده فرسخ است.

یاقوت در «المشتراك» گوید: بَوَارِيج را بوازیع الملک نیز گویند و آن شهری است میان تیکریتو، اربیل و بوازیع نیز از اعمال آنیار است.

سیعرت بر کوه کوچکی است، از عتره پرگشته دارد. بر ساحل دجله و در شمال شرقی آن است. با همیافارقین یک روزه راه فاصله دارد و همیافارقین در شمال آن واقع شده و سیعرت در جنوب همیافارقین است. از آمید چهار روزه راه فاصله دارد. سیعرت در جنوب آمید است. آمید از همیافارقین یک روز و نصف روز فاصله دارد. شرب مردمش از آب‌هائی است که از زمین می‌جوشد. گردبرگردش را کوه فراگرفته درختان انجدیر و انار و تاله بسیار دارد و همه‌از آب باران سیراب شوند. فاصله سیعرت از مَوْصِيل پنج روزه راه است. سیعرت در شمال شرقی و مَوْصِيل در جنوب غربی است.

نام جلد	ساده ماحد	تصییل اینم را تصریح ای عرق و ذکر جغرافیه سیان و جلد و فرات					
		طول	عرض	درب	دند	دند	دند
جیم	ایم	جیم	ایم	جیم	ایم	جیم	ایم
بـهـ کـسـ مـیـنـ بـیـ نـقطـهـ دـ	ازـ بـلـ زـ	ازـ بـلـ زـ	بـهـ	لـهـ	ـ	سـعـ	اطـوالـ
تـشـدـیدـ قـونـ (ـالـمـشـرـكـ).	مـ	مـ	مـ	لـوـ	ـلـ	ـسـطـ	قـانـونـ
بـهـ کـسـ تـاءـ دـوـنـقـطـهـ فـوـقـانـیـ	ازـ بـلـ زـ	ازـ بـلـ زـ	ـلـ	ـلـ	ـلـ	ـسـعـ	اطـوالـ
وـ مـکـونـ کـافـ وـ کـسـ رـاءـ	بـهـ	بـهـ	ـلـ	ـلـ	ـلـ	ـسـطـ	قـانـونـ
بـیـ نـقطـهـ سـیـسـ یـاهـ دـوـنـقـطـهـ	بـهـ	بـهـ	ـلـ	ـلـ	ـلـ		
تـحـاتـیـ وـ دـرـ آـخـرـ شـاءـ							
دـوـنـقـطـهـ فـوـقـانـیـ (ـالـلـبـابـ)							

او صاف و احیار خامه

در «المشتراك» آمده است که: «من بندۀ کوچکی است بر کاره دجله بالآخر از تکریت . نیز من موضعی است از اعمال ری و نیز بلدهای است میان رها و آمید دارای آب و بستان‌های بسیار . قلعه‌ای داشت که اشرف بن عادل آن را ویران ساخت . در «العزیزی» آمده است که: من بر ساحل دجله است و آن شهری است آبادان در نزدیکی آن زاب اصغر به دجله می‌ریزد . میان آن و حیدریه ده فرسخ باشد .

تکریت آخرین شهرهای جزیره است از جانب عراق . و آندر پتر مسوصیل است بر کاره غربی دجله . میان تکریت و مسوصیل شش روزه راه است . این سعید گوپد : نهر اسحق در جنوب و مشرق تکریت جاری است . این نهر را در ایام هتوکل صاحب شرطه اواسحق بن ابراهیم حرکرده است و آن آغاز حد سوادی عراق است . در کتاب این حوقل آمده است که: در نزدیک تکریت نهر دجسیل جدا می‌شود . این نهر سواد سامراء را تا نزدیک بغداد سیراب می‌کند . در «اللباب» آمده است که تکریت را به نام تکریت خواهر پکرین وائل نامیده‌اند اما قلعه آن را شاپود پسر اردشیر بن سیاوش بنادر و آن قلعه اکنون ویران است .

ذکر عراز

در «اللباب» آمده است: عراق بـه کسر عین بـی نقطه و فتح راء بـی نقطه سـپس الف و قاف و در «صحاح جوهری» است کـه: عراق هـم مؤنث اعتبار شـده و هـم مـذکـر و ابوالمجد اسماعـیل مـوصـلـی در کـتاب خـمود مـوسـوم به «التمـیـز والـفـصـل» گـوـید: عـراـقـ رـا اـزـ اـینـ جـهـتـ عـراـقـ گـفـتـهـ اـنـدـ کـه در فـرـودـ نـجـدـ وـ نـزـدـیـکـ بـهـ درـیـاـ وـاقـعـ شـدـ اـمـتـ ، مـأـخـوذـ اـزـ «عـراـقـ الـقـرـبـهـ» یـعنـیـ مـهـرـهـهـائـیـ کـهـ بـهـ پـایـنـ مشـکـ آـبـ آـوـیـزـندـ .

مصنـفـ چـونـ اـزـ ذـکـرـ جـزـیرـهـ فـرـاغـتـ یـافتـ بـهـ ذـکـرـ عـراـقـ پـرـداـختـ .
حدـغـرـبـیـ عـراـقـ، جـزـیرـهـ وـبـادـیـهـ اـسـتـ . وـحدـ جـنـوـبـیـ آـنـ بـادـیـهـ وـدـرـیـاـیـ
فارـسـ وـحدـدـخـوزـسـتـانـ وـحدـ شـرـفـیـ آـنـ بـلـادـجـبلـ اـسـتـ تـاـ حـلـوـانـ وـحدـشـمـالـیـ
آـنـ اـزـ حـلـوـانـ اـسـتـ تـاـ جـزـیرـهـ یـعنـیـ هـمـانـجـاـ کـهـ آـغاـزـکـرـدـهـ بـوـدـیـمـ . عـراـقـ بـهـ
دوـ کـرـانـهـ دـجـلـهـ اـسـتـ آـنـسـانـ کـهـ مـصـرـ بـرـدـوـ کـرـانـهـ کـیـلـ اـسـتـ . دـجـلـهـ اـزـشـمـالـ
غـرـبـیـ بـهـ جـانـبـ جـنـوـبـ شـرـقـیـ جـارـیـ اـسـتـ .

درـازـایـ عـراـقـ اـزـ شـمـالـ بـهـ جـنـوـبـ اـزـ حـدـیـثـهـ اـسـتـ . بـرـسـاحـلـ دـجـلـهـ -
تـاـ عـبـادـانـ ، بـهـ مـصـبـ آـنـ درـ دـرـیـاـیـ فـارـسـ وـ پـهـنـایـ آـنـ اـزـ غـرـبـ بـهـ شـرـقـ اـزـ
قـادـسـیـهـ اـسـتـ تـاـ حـلـوـانـ ، پـسـ حـدـیـثـهـ درـوـسـطـ حـدـشـمـالـیـ اـسـتـ بـاـ اـنـدـکـ

میلی به مغرب . و **قادسیه** در وسط حد غربی است با اندک میلی به جنوب و عیادان در وسط حد جنوبی است با اندک میلی به مشرق . و **حلوان** در وسط حد غربی است با اندک میلی به شمال . و پهن ترین قسمت های آن از **قادسیه** است تا **حلوان** .

خورنق - در «المشترک» آمده است که : خورنق به فتح نباء نقطه دار و واو و سکون راه بی نقطه و فتح نون و در آخرش قاف، نهری است در سرزمین کوفه و به قولی قصری است که ذکر آن در اشعار حرب فراوان آمده است . خورنق نیز قریه‌ای است در قسم فرسخی بلخ .
ذوقار - یاقوت در «المشترک» گوید : ذوقار موضوعی است میان کوفه و واسط و به واسط نزدیکتر است . واقعه ذوقار که از وقایع مهم میان اعراب و ایرانیان بود در آنجا واقع شد . ذوقار نیز قریه‌ای است در روی .

صورا - در «اللباب» آمده است که : صورا به ضم صاد بی نقطه و سکون واو و فتح راه بی نقطه و الف بلدهای است میان بَعْدَاد و کوفه . این اثیر گوید : سورا به سین بی نقطه است .

نهر نرس - و در همان کتاب آمده است که : از نهرهای کوفه، کهر نرس است . به فتح نون و سکون راه بی نقطه و در آخرش سین بی نقطه، بر کناره‌های آن دیههای بسیار است . جماعتی از علماء از آنجا برخاسته اند و منسوب به آن را نرسی گویند .

اما گرد بونگرد عراق از تعریف است در شمال تا حدود شهر زور در شمال شرقی تا **حلوان** تا **سیروان** تا حدود طیب در مشرق تا حدود جیش در جنوب شرقی تا دریا در جنوب - حد عراق از تعریف تا دریا بصورت قوس است . و از دریا تا **بصره** نیز در جنوب تا بادیه برسواد بصره تا بظایح

بصره تا واسط تا سواد کوفه و بخطابع آن تا فرات تا آفیسار و از آفیسار تا
تکریت یعنی همان جایی که از آن آغاز کرده بودیم.

بغداد - در «اللباب» آمده است که: بغداد را بدان سبب بسیان نام
خوانده‌اند که به کسری، خواجه سرایی از مردم مشرق اهدا شد. و کسری
این سرزمین را بدرو اقطاع داد و آن خواجه سرا را بنتی بود که در مشرق
می‌پرسیندند به نام «بغ» و چون آن اقطاع بدرو داد اورا ببغ داد خواند.
از این رو فقهاء از ذکر این نام کراحت دارند و بسیان سبب منصود آن را
«مدینة السلام» نامید. چه دِجله را وادی السلام می‌گفتند این المهدادک می‌گفت:
بغداد به ذال معجمه مخوانید چه «بغ» نام شیطان است و «داد» به فارسی
به معنی «عطای کرد» بلکه بغداد بگوئید برخی گویند: «بغ» به زبان فارسی
به معنی بستان (=باغ) است و «داد» نام مردی است. یعنی بستان داد،
باغ داد، حرمیم. در بغداد مقصود از حرمیم دارالخلافه است. پاقوت حموی
در «المشتراك» گوید: حرمیم به فتح حاء بی نقطه و کسر راء بی نقطه سپس یاه دو
نقطه تحتانی ساکن و در آخرش میم. مقدار آن قریب ثلث بغداد است.
گرد برگرد بغداد باروئی است که از دِجله آغاز می‌شود و به دِجله ختم
می‌گردد. در جانب شرقی آن به صورت هلال. این بارو را چند دروازه
است. نام نخستین آن باب الغربه است بر ساحل دِجله. سپس باب سوق
التمر است که دروازه‌ای است بس مرتفع. این دروازه رادر عهد خلافت
الناصر بستند و همچنان بسته ماند. دیگر باب البدریه است و باب النوبی
براین باب النوبی آستانی بود که ملوک و رسولان بر آن بوسه می‌زدند.
آنگاه باب العامه موسوم به باب عموریه. آنگاه بارو به مسافت یک میل
امتداد می‌یابد بدون آنکه بر آن دروازه‌ای باشد، جز در بستانی که در زیر
شرفه‌ای است و در آنجا اشتران قربانی را نحر می‌کنند. سپس باب

المرائب است . و میان آن و دجله در حدود دو پرتاب تیر فاصله است . همه مواضعی که این بارو بر آن محیط است حريم دار الخلافه نامیده شود . و در آن محله‌ها و بازارها و خانه‌های بسیار از آن افراد رعیت باشد ، چون شهری بزرگ . و میان خانه‌های رعیت که درون این بارو جای دارند و دجله باروی دیگری است که درون آن سرای‌های خلافت باشد و در آن حدود از سرای‌های عامه هیچ نیست .

سنديه - در «اللباب» آمده است که : سنديه به کسر میں بی نقطه و سکون نون و کسر دال بی نقطه قریه‌ای است در نواحی بغداد و منسوب بدان راسندوانی گویند تا فرق باشد میان آن و منسوب به اقلیم سند که سندي خوانده شود .

محول - از منتهات بغداد ، محول است ، در «المشترك» آمده است به ضم میم وفتح حاء بی نقطه و تشديد واو سپس لام . موضعی است در یک فرسخی جنوب غربی بغداد . با درختان و نهرهای بسیار چون غوطه دمشق . در «العزیزی» آمده است که در مغرب عراق ، قادسیه وهیت واقع است و در مشرقش حلوان و در شمالش سرمن رأی و در جنوبش أبله .

بعقوبا - از بلاد مشهور عراق است . بعقوبا . به قول صاحب «اللباب» به فتح باء یک نقطه و سکون عین بی نقطه و ضم قاف و در آخرش باء دوم . قریه بزرگی است درده فرسخی بغداد و جماعتی از اهل علم بدان منسوب اند . معانی نقل از خطیب گوید : باعقوبا به زیادت الف بعد از باء نخستین ، قریه‌ای است . بالای شهر و از آنجاست ابوهاشم باعقوبائی . معانی گوید : پندارم که این غیر از بعقوبا باشد که درده فرسخی بغداد است و اگر همان باشد شاید الفی بدان الحاق شده باشد .

ساباط - در «المشترك» آمده است که سباط به فتح سین بی نقطه و

باء يك نقطه و دوالف و در آخرش طاء بي نقطه . نام اصلی آن به زبان فارسی بلاش آباد بود و عرب آن را معرب کرده و سایه ای خوانده است . سایه ای ، بلده کوچکی است نزدیک مدائی کسری و از این رو آن را سایه مدائی گویند . سایه ای نیز بلده معروفی است در موارد امثال نهر نزدیک آسروشند در بیست فرسخی سمرقند .

صینیه - در «اللباب» آمده است : صینیه به کسر صاد و سکون باه دو نقطه تحتانی است .

مبازك - به ضم میم و فتح باه يك نقطه وراء بي نقطه و در آخرش کاف . بلده کوچکی است میان بغداد و واسطه بر ساحل دجله .

بادرایا - به فتح باه يك نقطه والف و فتح دال بي نقطه وراء بي نقطه قریه ای است ، ومن پندارم از اعمال واسطه باشد .

جبل - به فتح جیم و ضم باه يك نقطه مشدد و در آخرش لام ، بلده ای است بین بغداد و واسطه . گروهی از بزرگان بستان منسوب آند . از آن جمله است : ابوالخطاب شاعر جبلى از شاعران نیکو . میان او و ابوالعلاء بن سلیمان المعری مشاعره بود . و ابوالعلاء قصیده مشهور خود را با این مطلع :

غیر مجده فی ملته و اعتقادی ذوح باک و لا قردم شادی
برای او سروده است . ابوالخطاب در اوآخر سال ۴۳۹ جهان را بدرود گفت .

سوق الشیاء - در «المشتراك» آمده است که : سوق الشیاء زمینی بود در جانب شرقی نزد شهر معنی . در هر ماه در روزهای سه شنبه بازاری در آنجا برپا می شد کم کم محله ای گشت از محلات بغداد . و بازار بزرگ برازان در آنجا دائم گردید .

دیر العاقول - به قول صاحب «اللباب» به فتح عین بی نقطه و الف و قاف مضموم و واو ساکن و لام . بلده کوچکی است تز دیك بغداد در «الأطوال» طول آن را عیان و عرضش را لمح ذکر کرده است .

مادری یا در «اللباب» آمده است به فتح میم و سکون دو الف میان شان دال و راه بی نقطه و در آخر شیوه دو نقطه تحتانی و الف . معانی آنرا از اعمال بعضه پندارد .

از یکمین مرحله که در نهایت شمالی عراق است تا عبادان که در نهایت جنوبی است برای کسی که از روی قوس حد شرقی راه پیماید ، یعنی از یکمین مرحله به آذین و از آنجا به واسطه واز آنجا به بصره و از بصره به عبادان آید یک ماه راه است به این حساب گرد بروگرد عراق مقدار دو ماه راه باشد . در ازای عراق به خط مستقیم از یکمین مرحله است مرحله بیست و پنجمین آن از قایدیه تا حلوان یا زده مرحله . از بغداد تا کوفه در حدود چهار مرحله است واز بغداد تا یکمین مرحله و از بغداد تا حلوان شش مرحله و از کوفه تا واسطه شش مرحله .

سیب - در «المشترك» آمده است : به کسر میم بی نقطه و سکون یاء دونقطه تحتانی و یاء یک نقطه . از نواحی عراق است . و آن نهری است و بر کناره آن کورهای از سواد کوفه . قصر این هیله در آنجاست و سبب نیز نهری است در بصره از جانب واسطه و بر کناره های آن دیه هائی است از آن جمله است : جعفریه این جعفریه دیه بزرگی است دارای بازار . در «اللباب» آمده است که : سبب قریه ای است در نواحی قصر این هیله .

میسان - از بلاد بصره است میسان به قول صاحب «اللباب» به فتح میم و سکون یاء دونقطه تحتانی و فتح میم والف و نون . و آن بلده کوچکی است در پائین سرزمین بصره . در «الأطوال» طول آن عج و عرض آن لب

ذکر شده است.

مشان - مشابه فتح میم و شین نقطه دار و الف و نون، قسریه بزرگی است چون شهری، بالای بصره. دارای نخلستان‌های بسیار و مشهور به کثرت امراض.

عبدادان - با اندک میلی در مشرق بصره است در آن نقطه که در ماه جدی خورشید بر می‌آید.

ابله - در مشرق بصره است. و آب شور هنگام مددربا به دهانه نهر معقل می‌رسد. و مردم آن نواحی تنها هنگام جزر دریا از آب شیرین بهره‌مند شوند. آب شور را در قسمتهای بعدی نهر معقل اثری نیست و مددربیا در آن تغییری نمی‌دهد.

بطایح بصره - از قراءع بصره است. آب آنها کم عمق است، چنانکه تنها یک نوع زورق معروف به «مرادی» در آن آمد و شد کند.

دجله از جانب شمال به بصره می‌آید و سپس می‌چرخد تا آنجا که بصره در مشرق آن واقع گردد. سپس با اندک میلی به مشرق به طرف جنوب می‌پیچد تا به دریا ریزد. اما بطایح: صاحب «اللباب» گوید به فتح یاک نقطه و طاء بی‌نقطه موضوعی است میان واسطه و بصره. و آن مجموع چند قریه است در میان آب.

جویث - به فتح چیم و واو مشدد سپس یا دو نقطه تھنائی و ثناء سه نقطه. بلدهای است در نواحی بصره از بلاذر Iraq.

فیل - به قول صاحب «اللباب» به کسر نون و سکون یاء دو نقطه تھنائی و در آخرش لام. بلدهای است بر ساحل فرات میان بغداد و کوفه. معانی گوید: من به این شهر درآمدم و دو روز در آن اقامت گزیدم.

هاشمیه - هاشمیه از بладه عراق است. به فتح هاء والف و شين نقطه دار مكسود و هم سپس يادونقطه تحاتسی و هاء . در «الباب» آمده است که : هاشمیه شهری است از بناهای مقام نزدیک کوفه . سطح در آن فرود آمد و سپس از آنجا به آذیار رفت . و در آن شهر بود ناوقات یافت . در کتب تاریخ به هاشمیه کوفه معروف است.

نام بلد	ساده	مشترک قسم از قسم های عصری : ذکر عبارت						صیط نام
		دول	عمر	نهم	نهم	درجه	درجه	
بر	دسته	جنس	عرنی	درجه	دسته	بر	جنس	
ا	هیت	اطوال سع	ل	ک	ل	ل	ل	ابن سعید سع
۱		از عراق	از سویم	به	ل	ل	ل	آذوق بزرگواره فرات. به قول ایین سعید پايان حلب پر زده
۲	حله	اطوال قیام سط	۰	لب	به	از سویم	از عراق	به کسر حاء و مکون یاء دو نقطه تحتانی و در آخر شاء دو نقطه فوقانی (المشترک)
۳	ساده	اطوال قانون سط	که	لا	ی	از سویم	از عراق	به فتح قاف سپس الف و دال بی نقطه و سین بی نقطه و یاء دو نقطه تحتانی سپس حاء.

او صاف و آثاره

هیت در شمال فرات است . صاحب «المشتراك» گوید : هیت بر ساحل فرات و از اعمال بغداد است . در «اللباب» آمده است که : هیت شهری است بر ساحل فرات بالاتر از انبار . قبر عبدالله بن مبارک در آنجاست . در «العزیزی» آمده است که : هیت حدی است از حدود عرباق در مغرب فرات و فرضای است از فرضهای آن . در آنجا چشمهای قیر و نفت یافته شود . میان هیت و قادسیه هشت فرسخ و میان آن و انبار یافده فرمانخواه است . در «الترتب» آمده که : هیت را بدان جهت هیت خوانند که در پستی واقع شده .

یاقوت در «المشتراك» گوید : حلة بنی مزید در سر زمین بایل است . و آن میان بغداد و کوفه واقع شده و گویند او لبین کسی که در آنجا بنای خانه کرد و به وسعت آن کوشید ، سيف الدله حدقة بن دیس بن علی بن مزید اسدی بود ، در سال ٤٩٥ . و همچو گوید که : مکان حله را پیش از این جامعین می گفتند . و نیز قریه‌ای است میان واسط و بصره که آن را حلة بن قبله گویند و نیز شهری است میان بصره و اهواز به نام حلة دیس بن عفیف اسدی و نیز قریه بزرگی است نزدیک متوصیل موسوم به حلة بنی عراق .

قادسیه شهری است کوچک با خلستان‌ها و آب‌ها . قادسیه و حیره و خورنق هم دور حاشیه بیابان و کنار سواد عراق واقع شده‌اند بیابان در جانب غربی این شهرها ، و خلستان‌ها درودها در جانب شرقی آنهاست . در «المشتراك» آمده است که : قادسیه شهر کی است . میان آن و کوفه پانزده فرمانخواه است . بر سردها حاجاج . واقعه قادسیه در ایام عمر بن الخطاب در آنجا اتفاق افتاد . نیز قادسیه قریه‌ای است بزرگ نزدیک سامترا در آنجا شبشه می‌سازند . در «الترتب» آمده است که : قادسیه را بدان جهت بدین نام خوانند که اهل قادس بدان نزول کردند . و قادس قریه‌ای است در مردوالشروع .

نام بلد	نام ماحد	بیانی قویم از قیم دایی عسری : ذکر عصر اراق						ضبط نام
		دول	وزن	اقیم	قریم	درجه	دقیق	
من	از	نحو	نحو	نحو	نحو	نحو	نحو	نحو
۴ جیره و آن فرديکتر به الواقع است	قانون	اطوال سطح	اطوال سطح	کز ل که	ل ب ل	لا	از	از عراق بر کنار شعبه ای از فرات
۵ کوفه و ابن سعید	رسم	اطوال سطح	اطوال سطح	ل ل ل	ل ل ل	لا	از	از عراق بر کنار شعبه ای از فرات
۶ آذیبار اطوال سطح	نهاد	اطوال سطح	اطوال سطح	ل ل ل	ل ل ل	لا	از	از آذربایجان
۷ آذربایجان	آذربایجان	اطوال سطح	اطوال سطح	ل ل ل	ل ل ل	لا	از	از آذربایجان

او صاف و اخبار طامه

حیره شهری است جاهلی . روادهای بسیار دارد . در حدود پل فرسخ از کوفه فاصله دارد . صاحب «العزیزی» گوید : حیره شهری است قدیمی در سه میلی کوفه . سابقاً منازل «آل نعمان بن منذر» بود . و هنوزین امرؤ القیس در آنجا کشی مسیحیت برگزید و کلباساهای بزرگ بنادر کرد . حیره در محلی است که آن را نجف گویند . پیشینیان معتقد بودند که در رای فارس به آن متصل بوده است در حالی که امروز میانشان مسافتی طولانی است . در «اللباب» آمده است که : حیره شهری است قدیمی تزدیک کوفه و خورنق در آنجا بوده است . در «التریب» آمده است که : چون قبیع ازینهن به خراسان شد شب پستان مکان رسید . پس حیران شد و فرود آمد و در آنجا شهری ساخت و حیره اش نامید .

کوفه بر کناره یکی از شعب فرات است . این شعبه در جنوب غربی فرات جاری است . صاحب «قانون» گویند کوفه بر کناره شعبه‌ای از فرات است . در «العزیزی» آمده است که : کوفه به قدر تیمه‌ای از بغداد است . و قبر اعیرا المؤمنین علی بن ابی طالب کریم الله و جمهه در تزدیکی آن است . مشهدی عظیم ساخته‌اند و مردم از اقطار زمین به زیارت آن می‌آیند . در «التریب» آمده است که کوفه را از جهت تلویز بناش بدنی قام خوانده‌اند . چه عرب وقتی توده‌ای از رمل را به شکل مدور بیند گوید : رأیت کوفانا . و نیز گفته‌اند از جهت اجتماع مردم در آن به کوفه موسوم شده چه وقتی رمل‌ها در یک جا بر هم انباشته شوند گویند : تکوف الرمل .

در «المشریق» آمده است که : انبار از تو احی یستگاه است بر ساحل فرات . سفاج نخستین خلای عباسی تا هنگامی که مرد در آنجا بود . و همو گزید که : انبار ده فرسخ از بغداد فاصله دارد . نیز انبار قریه‌ای است از جو رجان از نواحی بلخ و ابوالحسن علی انباری بدان منسوب است . در «اللباب» آمده است که : انبار شهری است کهن و آنچه را در «المشریق» آمده در «الباب» نیز آورده است . این حقیقت گوید : انبار نخستین شهر عیراقی است [از مسلمان‌های مهنا روایت شده که میان انبار و بغداد یک مرحله است]